

Media
nieuws

TIJDSCHRIFT

Reorganisatie bij blad Newsweek

Het Amerikaanse tijdschrift *Newsweek* doekt de redactie van zijn printeditie buiten de Verenigde Staten op. Acht journalisten verliezen hun baan, maakte uitgeverij IBT Media bekend. De inhoud van de printeditie, die Europa, Afrika en het Midden-Oosten bedient en volgens IBT Media een oplage heeft van 70.000 exemplaren, zal vrijwel identiek worden aan die in de Verenigde Staten. In 2012 stopte *Newsweek* met het uitgeven van een printeditie, die door IBT Media vorig jaar weer werd ingevoerd.

INTERNETGEBRUIK

Helft 75-plussers is offline

Van de 1,2 miljoen 75-plussers in Nederland heeft bijna de helft geen internetaansluiting. Dat constateerde marktonderzoeker Telecompaper gisteren. Telecompaper ondervroeg zeshonderd kinderen en kleinkinderen naar het telecombezit en –gedrag van hun ouders en grootouders. Mobieltjes zijn iets populairder bij de senioren, zo kwam naar voren. Iets meer dan de helft van de ondervraagden gaf aan dat hun ouder, opa of oma een mobiele telefoon heeft. (ANP)

UITGESPROKEN

'Hiermee blijft de schuldlavernij bestaan'

Yanis Varoufakis, de Griekse oud-minister van Financiën, over het akkoord met de Eurogroep, gisteren in het *NOS Journaal*

PERCENTAGE

63 %

De nieuwsconsumptie op sociale media is flink gestegen, volgens het Amerikaanse PEW Research Center. 63 procent van de 2.035 ondervraagde gebruikers van Facebook en Twitter gebruiken deze als nieuwsbron. In 2013 was dat respectievelijk 47 en 52 procent. Bij groot nieuws gaan ze sneller naar Twitter (59%) dan naar Facebook (31%)

Een half dichte deur werkt soms al

Fotografie

Vandaag worden de genomineerden voor de Prinsjesfotoprijs bekend, de prijs voor de beste politieke foto van het jaar. Hoe kwamen die beelden tot stand? „Echt dichtbij politici komen is moeilijker geworden.”

Door onze redacteur
Annemarie Kas

DEN HAAG. Goeie truc: nog even met de minister meelopen als de rest al achter zijn computer zit om de gemaakte foto's naar de persbureaus te sturen. Of met je lens nét even dichterbij de bewindspersoon durven komen dan je collega's. Zo proberen de parlementaire fotografen aan het Binnenhof hun werk zo spannend en exclusief mogelijk te maken.

Vandaag maakt de jury van de Prinsjesfotoprijs de vijf genomineerden bekend voor de beste politieke foto van het afgelopen parlementaire jaar. Er zijn dit jaar vier fotografen genomineerd, met vijf foto's.

Vorig jaar werd die Prinsjesfotoprijs voor het eerst uitgereikt. David van Dam won, met een foto van minister Ronald Plasterk op achterbank van zijn dienstauto na het debat over de afsluisterpraktijken van de NSA.

Dertig fotografen, bijna allemaal freelancers, hebben een permanente toegangspas voor de parlementsgebouwen rond het Binnenhof. Maar het vaste groepje dat bijna alle debatten en belangrijke momenten bijwoont, bestaat uit vijf à zes man, vertelt ANP-fotograaf Martijn Beekman. „Wij hebben zo'n beetje hetzelfde oog voor gevoelige situaties ontwikkeld. We voelen aan wanneer het spannend wordt.” Gezonde onderlinge concurrentie is er zeker. Maar fysiek ellebogenwerk onderling, daar doen ze niet aan. Alleen de fotografen die een dagje 'los' in de Tweede Kamer komen fotografieren zijn vaak minder collegiaal.

Echt dichtbij politici komen, is in de loop der jaren moeilijker geworden, zegt fotograaf Bart Maat. Al maakt dat het werk ook spannender: „Dat is het kat-en-muis spel tussen hen en ons. Een half dichte deur kan ook heel goed werken voor het beeld.”

Vorig jaar stelde Tweede Kamervoorzitter Anouchka van Miltenburg strengere regels in voor journalisten met camera's in de Tweede Kamer. Ze mogen politici niet meer zonder toestemming opwachten met een draaiende camera. Die regels golden aanvankelijk ook voor de fotografen. Bovendien werd hen de toegang tot de wandelgangen achter de grote plenaire debatzaal ontzegd - terwijl daar juist vaak de mooie foto's te halen zijn.

Na „een goed gesprek” met Martijn Beekman en Serge Ligtgenberg, politiek fotograaf voor *De Telegraaf*, versoepelde Van Miltenburg de regels voor fotografen weer. Beekman: „Ze was bang dat wij daar gevoelige gesprekken opvingen. Maar de deal is dat we alleen een foto maken en nooit verder vertellen wat we horen.”

De winnaar van de **Prinsjesfotoprijs 2015** wordt op 11 september bekend gemaakt.

1 BART MAAT

Die bananenschil was niet gefotoshopt

Bart Maat fotografeert voor het ANP en schoot deze foto van minister Jeroen Dijsselbloem (Financiën, PvdA) op zo'n dag dat er weer eens een deadline voor Griekenland verstreek.

„Ik liep met Dijsselbloem mee van de Tweede Kamer naar zijn ministerie omdat ik wist dat hij die dag een *conference call* met de eurogroep had. Daarom vond ik het wel geestig dat hij liep te bellen. „Die bananenschil zag ik pas toen

ik de foto ging versturen. Dijsselbloem sprak me er nog over aan, de dag erna. Hij dacht dat die bananenschil erin gefotoshopt was, totdat hij die ochtend hetzelfde loopje maakte en die schil op straat zag liggen. Een goede parlementaire foto vertelt een nieuwsverhaal. Dat was hier zo: rond Dijsselbloem en de problemen met Griekenland was in die dagen vlak voor het zomerreces steeds veel te doen.”

2 MARTIJN BEEKMAN

Je moet zo dicht mogelijk op de huid zitten

ANP-fotograaf Martijn Beekman legde minister Edith Schippers (Volksgezondheid, VVD) vast tijdens het debat over de vrije artsenkeuze, december vorig jaar. Het leidde tot crisis in de coalitie. „Het was een doodgewone roosterdag voor mij, ik ging even snel langs de Eerste Kamer voor dat debat over de zorgwet. Al snel had ik door dat het foute boel was. Ik ving op dat VVD-fractievoorzitter Loek Her-

mans met premier Rutte stond te bellen en PvdA-fractievoorzitter Marleen Barth liep totaal verward rond. Je leest de verrassing hier van Schippers' gezicht. Zij is trouwens uitermate fotogeniek, ze staat bijna altijd goed op foto's. „Deze foto heb ik met een telelens genomen, maar een echt goede parlementaire foto maak je met een groothoeklens. Je moet zo dicht mogelijk op hun huid zitten, dan zie je de spanning het beste.”

3 DIRK HOL

Het mocht blijikbaar

Dirk Hol is freelance fotograaf en zag hoe de publieke tribune tegenover minister Henk Kamp (Economische Zaken, VVD) in de Tweede Kamer volstroemde met boze Groningers, voor een debat over gaswinning.

„Normaal gesproken mogen wij niet achter de bewindspersoon komen, dan fluiten de bodes van de Kamer ons terug. Kamp was al vroeg binnen en het duurde nog even voor het debat begon. Dus wij werden iets brutaler en dit keer mocht het blijikbaar. Deze foto toont dat dit echt een publiek debat is: dat Kamp zich voor het parlement, maar zeker ook voor betrouwenkelingen moet verantwoorden.”

4 PHIL NIJHUIS

Exclusief is lastig

Fotograaf Phil Nijhuis sprong snel op de fiets toen hij op Twitter las dat Koerdische actievoerders de Tweede Kamer waren binnengedrongen, 6 oktober vorig jaar. „De voorkant van het parlement was afgesloten, zij konden niet verder, ik wel. Met mijn toegangspas kon ik via een andere ingang naar binnen. Verderop ben ik door de gangen op zoek gegaan naar een mooie invalshoek. Hier zie je de patstelling tussen politie en Koerden wel mooi, plus dat ook buiten nog een flinke groep staat. Ik was hier ook niet de enige fotograaf trouwens. Een exclusieve foto schieten in de Kamer is lastig. Het zijn kleine en toch vaak dezelfde ruimtes.”

5 PHIL NIJHUIS

Spanning was te snijden

Phil Nijhuis is met nog een foto genomineerd. Hier leest Rik van Slिंगeland, president-commissaris van ABN-Amro, Tweede Kamerlid Jesse Klaver van GroenLinks de les.

„Voorafgaand aan deze foto was de spanning in de zaal te snijden. Klaver hield een heftig en fel betoog tegen de loonsverhogingen bij ABN. Natuurlijk wacht je dan af of die twee elkaar nog de hand gaan schudden ofzo, na afloop van de zitting. Dat gebeurde. En het werd nog mooier toen een week later presentator Fons de Poel Klaver in een tv-uitzending 'snotneus' noemde, naar aanleiding van deze hoorzitting. Toen viel de inhoud van het nieuws helemaal samen met het beeld.”

Gymleeraar huilt in **Divorce**.

Zap

Prinses of gymleeraar; iedereen huilt op tv

Door **Maral Noshad Sharifi**

Mag je ook niet huilen op de televisie? Het begon gisteren om acht uur al in *Geld maakt gelukkig*, het SBS-programma voor mensen die geld nodig hebben. Drie kandidaten krijgen in iedere aflevering de kans om uit te leggen waar ze het voor willen gebruiken. Het publiek bepaalt wie wat krijgt. Iedereen mag 100 euro geven aan een persoon.

Het is best een apart programma. Je kunt er niet genuanceerd naar kijken. De hele tijd denk je: bent u nou zielig dat u daar staat of gierig en verward? Het beste is om er niets van te vinden.

Een kandidaat heeft een zeldzame aandoening: extreem veel jeuk. Dat zag je ook op de beelden van haar benen. Helaas vergoedde de zorgverzekeraar de zalf niet die haar kon helpen. Persoon twee wilde tienduizend euro voor een bus die in totaal tachtigduizend euro kost. Ze werkt in een kinderdagcentrum met kinderen die een ontwikkelingsachterstand hebben. Met de bus konden ze naar de schaatsbaan rijden, daar komen de kinderen graag. De derde persoon had de ziekte van Lyme. Zijn behandeling in België was duur. Nu bleek zijn dochter dezelfde ziekte te hebben, en haar behandeling kost 3.900 euro. Maar door zijn ziekte is hun spaargeld op. Hij voelt zich schuldig tegenover zijn dochter. En zij weer tegenover haar vader. In een filmpje vertelde ze 's nacht wakker te liggen omdat ze haar ouders niet in de geldproblemen wil brengen met haar behandeling. Ze moest huilen terwijl ze dit deelde. Met succes. Haar vader kreeg van het publiek 1.800 euro meer dan nodig was. Het extra geld ging hij niet weggeven maar houden. Zijn dochter was blij. Weer moest ze huilen: nu van blijdschap.

Is het iets commercieels dat gehuilt? Nee hoor, op NPO is de dramaserie *4JIM* bezig. In de laatste paar minuten vertelt een jongen aan zijn beste vriend dat hij homo is. Hij is opgelucht en blij, hij huilt. Terug op SBS zijn inmiddels MH-17 gerelateerde programma's bezig. Verhalen van nabestaanden en mensen die op het rampgebied hebben gewerkt. Het zou zorgwekkend zijn als in deze programma's niet werd gehuild. Er is geen reden tot zorg.

We zappen door naar RTL 4; een herhaling van Robert ten Brinks *Love Is In The Air*. Hij doet aan internationale mensenhereniging. Nog voordat we tot tien kunnen tellen wordt er gehuild. Door-kijken hoeft niet echt, de verhalen zijn bekend. Wordt er op NPO 2 ook gehuild? Eens even zien, *Nieuwsuur* is bezig. Het gaat ook over de MH17-ramp. Prinses Mabel Wisse Smit houdt een toespraak voor de omgekomen aidskundige Joep Lange, een bekende van haar en haar man Friso. Ook zij raakt ontroerd.

We zappen terug naar RTL 4 waar een herhaling van de tv-serie *Divorce* bezig is. En ja hoor. Gebeurt dit met opzet? Binnen dertig seconden huilt de gymleeraar die aan de moeder van een leerling vertelt dat hij heeft gebroken met zijn vriendin. Zij troost hem. Hij vindt dat fijn, ze zoenen met elkaar. Het verdriet is over.

Waarom wordt er zoveel gehuild op de televisie? Wat zegt dat over ons? Kunnen er ook emoties worden overgebracht zonder tranen?

Nextredacteur **Maral Noshad Sharifi** vervangt deze week Hans Beerekamp